

Nie można uciec tak daleko.
Tak daleko, poza granicę istnienia
i zgasnąć.
Bycie określa nasze teraz -
pamięć jest tylko chłodnym pytaniem: dlaczego?
- nie daje się objąć.
Milczenie nie nakarmi
pustych miejsc przy stole.

Odeszli z nieogrzanym spojrzeniem,
w smutny wiersz -
w czas poza chwilą.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Wiolin, dodano 01.11.2017 21:26

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.